

(MEDIF), De danske Medicinfabrikker (MEFA), Amsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Danmarks Agentforening, Dansk Erhvervs-gartnerforening.

9. Lovforslaget skønnes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastlægger lovens anvendelsesområde.

For at der kan foreligge erstatningsansvar efter loven, skal *fire grundbetingelser* være opfyldt. For det første skal der foreligge en skade på person eller ting, jfr. beskrivelsen i § 2. Denne skade skal være forvoldt af et produkt, jfr. beskrivelsen i § 3. Det skadevoldende produkt skal endvidere være defekt, jfr. beskrivelsen af dette begreb i § 5, og endelig skal kravet rejses mod den, der har produceret produktet (producenten) eller den importør eller leverandør, der ifølge lovforslagets § 4 ifalder ansvar som producent.

Uden for lovens område falder f.eks. ansvar for erhvervstingskader og uforarbejdede landbrugs- og fiskeriprodukter, hvor ansvaret som hidtil må afgøres efter de principper, der har udviklet sig i retspraksis.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til direktivets artikel 9 og opregner de skader, som producenten er ansvarlig for. Det drejer sig dels om personskade i vid forstand, dels om skade på visse formuegoder.

Der er ikke herudover i direktivet fastsat regler om, hvilke tabsposter der skal dækkes, og hvorledes erstatningen skal udmåles. Det er således erstatningsansvarslovens regler om personskadeerstatning og dansk rets almindelige regler om tingskadeerstatning, der finder anvendelse i forbindelse med en produktskade. Der henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor under punkt 3.7. og 3.8.

Ved tingskade kan der blive tale om erstatning for totalskade, delskade og afsavn. Tingskader omfatter alle formuegoder, herunder skader på fast ejendom, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret. Det er imidlertid kun skade på ting til privat brug – de såkaldte *forbrugertingskader* – der er omfattet af lovforslaget.

Erhvervstingskade, som f.eks. skade på landmandens besætning, fabrikantens maskiner eller den produktion, som delproduktet eller råvaren indgår i, er som nævnt *ikke omfattet* af lovforslaget, og disse skader kan derfor fortsat kræves erstattet efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Lovforslaget omfatter endvidere ikke skade på selve det defekte produkt. Ansvar for en sådan skade bedømmes efter købelovens regler om mangler. Dette gælder også ansvar for skade, som et delprodukt volder på et andet produkt, hvis delproduktet er indføjet i produktet, før dets overgivelse til køberen eller brugeren. Det samme vil være tilfældet, hvis indføjningen sker i forbindelse med varens levering, f.eks. i forbindelse med et husholdningsapparats montering. Påsætter montøren, reparatøren eller brugeren efter genstandens levering derimod nye dele, vil den skade, som en defekt ved denne nye del volder på genstanden, falde ind under lovforslagets regel om objektivi ansvar for produktskader.

Ved bedømmelsen af, om en tingskade kan kræves erstattet efter lovforslaget, er det afgørende, om det formuegode, som det defekte produkt har forvoldt skade på, opfylder såvel den objektive som den subjektive betingelse, der er nævnt i stk. 2. Efter den *objektive betingelse* skal det beskadigede formuegode være af en sådan art, at det normalt er beregnet til privat brug eller forbrug. Visse genstande har en sådan karakter, at de normalt kun er beregnet til erhvervsmæssig anvendelse. Det gælder f.eks. de fleste større maskiner, og skader på sådanne ting – de såkaldte *erhvervstingskader* – er som nævnt ovenfor ikke omfattet af lovforslaget, uanset om skadelidte måtte have anskaffet en sådan genstand til privat brug. Andre genstande er beregnet til såvel erhvervsmæssig som privat benyttelse. Det gælder f.eks. biler og møbler. I situationer, hvor genstanden efter sin art også er beregnet til privat brug, vil det skulle afgøres efter den *subjektive betingelse*, om skaden er omfattet af lovforslaget. Efter denne betingelse er det afgørende, hvorledes genstanden hovedsagelig er benyttet af skadelidte. Er den således hovedsagelig anvendt erhvervsmæssigt, omfattes den ikke af lovforslaget, mens det modsatte er tilfældet, hvis den hovedsagelig er benyttet til privat brug.

På grund af direktivet er det ikke muligt at formulere begrænsningen til forbrugertingskader i overensstemmelse med den sædvanlige forbrugerdefinition, jfr. f.eks. købelovens § 4a, hvorefter der bl.a. lægges vægt på, om det købte hovedsagelig er bestemt til ikke-erhvervsmæssig anvendelse for køberen, og sælgeren vidste eller burde vide dette.